

Előfizetési árak:
 Évi 10 frt — kr.
 Félévi 5 „ — „
 Negyedévi 2 „ 50 „
 Egy óra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1-30 szám
 I. EMELET
 [Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.]
 Kéziratok vissza nem adatnak
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

Zálogba tett ország.

Pécs, 1895. november 18

(* *) Csak történelmi tények ismétlődéséről van szó, oly dolgok ismétlődéséről, melyek a magyar történelem legszomorubb korszakát képezik. Jó Horváth Mihály megírta történetében, midőn II. Endre, az örökös pénzzavarral küzdő király az ország adóit és közjövödelmeit hosszú időkre izmaelitáknak adta bérbe, a kik nyuzták, sanyargatták a föld népét. Ennek jövőben való megakadályozása céljából készült az arany-bullának megfelelő cikkelye, hogy t. i. az ország közjövödelmei soha többé izmaelitáknak bérbe nem adhatók. Tudunkkal még nem törültek el ezt a sarkalatos törvényünket.

Pár száz évvel később ismét volt egy királyunk, az örökös pillanatnyi pénzzavarban levő Zsigmond, a ki bizonyos pénzüsszegért zálogba csapta a 17 szepesi várost, melyek aztán közel 400 évig voltak lengyel hegemonia alatt. Lám, Zsigmond király, az a zsarnok király, a kit Siklós várába is becsukott a megsértett oligarchák gőgje, respektálta az aranybullát, ő nem adta bérbe az ország közjövödelmeit, csak 17 várost, annak lakóit csapta be lengyel kollegájánál.

Ismét letűnt egy pár száz év az örökkévalóság tengerébe, Magyarországra a legszomorubb idők következtek, körülbelül olyanformák, mint most. I. Lipót császár és király alatt, midőn a magyarság kiirtása volt tervbe véve, Ampringen János Gáspár nevezetett ki ennek az agyonsanyargatott országnak teljhatalmu kormányzójává. Spankau, Kobb és Karaffa generálisok aztán bekalandozták biztos váraikból a hazát, kinpadra hurcolták, a kik nem akartak németek lenni, gályarabságra küldték a szabad szellemet hirdető református predikátorokat és Magyarország népe némán tűrte, mert bilincsekbe volt verve keze, lába, az osztrák szoldateszka hencgéseit, melynek gyönyörűsége tellett benne, ha a megkötözött áldozatokat rugdalhatta és kegyetlen kinzásokkal kivégezhette. A hány osztrák katona élőködött rablásból a

nyomorult föld népén, annyi hóhért kellett eltartania ennek a szerencsétlen országnak. De hát ebben a gyászos korszakban, midőn önkényesen törültek el régi és hoztak új törvényeket, melyek számkivetették a haza legjobb fiait, ekkor sem gondoltak arra, hogy tultegyék magukat a törvényen, és az ország közjövödelmeit ekkor sem adták árendába.

Legfeljebb Zsigmond királyt utánozta az akkori kormányzó és helytartó, a mennyiben 150.000 ezüst tallért zálogba adta a német lovagrendnek a kiváltságos jászokat és kunokat. Ha meggondoljuk, hogy Ampringen egyszersmind a német lovagrend nagymestere volt, könnyű kitalálni a módját, hogy, ezt a 150.000 tallért ő a maga céljaira fordította és a szegény jászokkal és kunokkal fizette vissza 200 év múlva, a mint tudjuk a törtélemből, ez fényes ünnepek közt ment végbe Jászberényben, jelen volt az ország nádora, a jászok és kunok mindenkori főkapitánya, és midőn az istenadta nép 1845-ben kiizzadta az óriásira megnövekedett összeget, szabadnak nyilvánított.

Azóta milliárdokra menő összegeket fizettünk ki német sógorainknak, fizetjük folyton és a jó Ég tudja hogy meddig, az igazságtalan tributumot Ausztriának, de még mindig nem vagyunk szabadok. II. József, a nagy reformer, eltörölt egy csomó szerzetes-rendet, a paulinusokat, a domonkosokat, a jezsuitákat, kiknek akkori rengeteg vagyonából megalkotta a 30-50 milliót tevő vallás-és tanulmányi alapot. Ez az összeg mai pénzérték szerint 200 milliót tenne, de még nem született, és nem él olyan ember ebben a hazában, a ki meg tudná mondani, hogy hol van a vallás-és tanulmányi alapnak a tőkéje, oly noli me tangere dolog ez, hogy ha valaki nagyon merné fessegetni, hát a királyi ügyészszel gyúlne meg a baja.

Elszenvedtük azóta Bach és Schmerling beolvasztó rendszerét, kiporoiták Ausztriát néhány-szor derekasan, és az a reánk nézve szerencsés körülmény okozta, hogy ma Ausztria-Magyarország vagyunk. Új idők, a szemfényvesztés korszaka kö-

szöntött reánk. A nép csak higgye, hogy alkotmányos bir, voltaképpen pedig ez nem egyéb, mint merev betartása a formáknak.

Bejött a zsaroló zsoldos csapatok helyett a nagy fekete sereg, a bürokrácia hada, ezzel elnyomnak minden szabadabb gondolkodást. Azért jövödelmeinket épp úgy megemészteti a kétfejű sas, mint háromszáz évvel azelőtt. Legfeljebb most a cselédek karában történt változtatás, akkor német, most magyar viszi el a nép verejtekeit Bécsbe. Akkor a sic volo, sic jubeo járta, ma meg az alkotmányosdi, mely szerint a nép megvásárlására, midőn már az adókból nem telik, előbb a főpapságot, most meg az ujdonsült nemeseiket és főrendeket adóztatják meg.

És ez még mind kevés. Kormányunk bünlisztájában nem a legutolsó pont lesz az sem, hogy az ezredévi kiállítás belépő jegyeit bérbe adta Spitzeréknek. Amit a multban nem mert megcselekedni Zsigmond király, az idegen kormányok, azt megcselekedték Bánffy báró és társai, hogy nagyra növeszsze Mohamed az ő szakállukat — de mindjárt.

Tiszta lelkesedéssel, hazafias örömmel néz az adózó magyar az ezredéves ünnepély elé, készül, hogy tömegesen keresse föl a haza szivét, a mi ifju fővárosunkat, hogy megnézze a kiállítást és majd csak akkor fog kiábrándulni, midőn a kacagányos Spitzer ur várja őt bécsi és berlini társaival a kiállítás kapujában és a kellő obulusok leszurása után kézbesítik a belépő jegyeket.

Ez a bérbeadás jellemzi az egész kormány-rendszert, jellemzi a kiállítás egész rendezését. Ennek a kiállításnak eddig egyedül érezhető és látható célja az üzlet, a mit általa az izmaeliták utódai csinálhatnak.

Legkülönbébb zsaroló és kiaknázó társaságok alakulnak, a melyek a közönség naivabb részét fogják munkába venni. Ott lesz a hirhedt Mauthner és Herceg cég, a mely a budapesti millenaris kiállításon is megszerzi jó pénzért az első osztályu érmet és kitüntetést azoknak, a kik előre fizetnek.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mese az öregfejű leányokról.

Soha öregebb fejet, mint a Halmos Zsófiát. Finom szalmaszin hajával, szivekbe lopódzó fényes szemével, piros ajkával és formás természetével öregebb feje volt mint az édes apjának, a ki a felesége halálós ágyánál sirva fakadt s azóta valósággal gyermekké lett. De sirva fakadt és elvesztette ott a fejét az egész rokonság, csak Zsófiika maradt erős és egy kiséé haloványan, de annál határozottabban mondotta temetés után:

— Most pedig jöjjenek az ebédhez, mert a gyászolásból nem lehet megélni és enni is kell!

A szegény öreg Halmos azt képzelte, hogy a ki egyszer olyan járatban volt a temetőben, mint ő: annak ugyan kevés kedve van az evéshez. A Zsófiika testvéreiben is több volt a hajlandóság a sirásra, mint ahhoz, hogy ebédhez üljenek. De Zsófiika már a sarkára állott és megmutatta, hogy átveszi az imént elhalt édes anya helyét és azontul ő lesz a család esze, akarata, mindene. Szépen leültette a siratókat az asztalhoz és megetette őket, mintha neki nem halt volna meg az a megboldogult. Ő maga azonban nem evett egy falatot sem.

És nem telt el három hét: az ő öreg feje kormányozta az egész családot. Az egyik este előszedett az almáriomból egy csomó irást és kezébe adta apjának, hogy másnap járjon el a hetekig megszakított üzleti dolgaiban. A másik este tudatta a kis öcsésével, a kit a temetésre hazahoztak volt a városból, hogy reggel elkíséri valamelyik asztaloshoz, aki meg fogja tanítani a maga mesterségére. A harmadik este pedig azzal lepte meg a két idősebb nővérét, hogy

részletfizetésre beszerzett egy varrógépet s most már hozzáláthatnak a kenyérkeresethez.

Sőt világosabban is beszélt.

— Varriatok össze magatoknak egy kis hozományt.

Az egész dolog olyan egyszerűen, olyan természetesen fordult, hogy senkinek sem jutott eszébe tanakodni, vajjon honnan veszi ez a leány azt az öreg fejét. Kezdte az apa, folytatta a kis fiu s az idősebb két leány már természetesen találta, hogy engedelmeskednie kell Zsófikának. Olyan rendben is volt minden. A házzal senkinek sem kellett törődnie, délben betálaták az ebédet, este nem hiányzott a vacsora, vesződsége nem volt senkinek és mident elvégzett Zsófiika, az ő tizenhat esztendőse, kiséé borzas öreg fejével. És nyilván elég jól végezte, mert többek között meg volt vele elégedve a szomszédság is.

Ugy esett, hogy néha már az emlékezetükben is meghalványodott kiséé az elköltözött anya képe. Néha napján vidámság szűkött a tiszta kis szobákba. Sőt fiatal emberek is mutatkoztak olykor, mert nagyon csinos madárka volt mind a három Halmos leány és eladó sorban is volt valamennyi. Éppenséggel csodálatos volt azonban, hogy milyen okosan, ravaszul rendezte a dolgokat Zsófiika. A fiatal emberek valósággal úgy néztek, mint a másik két leány mamáját, neki köszöntek elsőbben, hogy meg ne sértsék és szivesen látta az ő fiatalos bolondos udvarlásukat a testvérei körül. Zsófiika ezt a tisztességet illő komolysággal vette és csak a fejét csóválva mosolygott, ha valamelyik fiatal ember elvette a sulykot és valamivel tüzebben bókolt a — testvéreinek. Nem haragudott, csak éppen a mosolygásával figyelmeztette a leányokat, hogy nem kell ám mindent elhinni a legényeknek. Az édes anyja, ha még él, valószínűleg egészen úgy tett volna.

Mikor pedig elkövetkezett az ideje, hogy az

egyik nővére sugni akart valamit az apának és el akarta árulni, hogy kérője akadt: az öreg Halmos szépen maga mellé hívta Zsófikát és az öreg fejű leány volt, a ki a döntő szót kimondotta. A minnek következtése az volt, hogy a másik leány, a mikor hasonló bolondságra készült, már egyenesen Zsófikához fordult az ő édes titkával. Mintha az édes anyjától kért volna tanácsot. És Zsófiika nagyon jó anya volt: nem akadékoskodott túlságosan és szivesen, teli szeretettel mondotta:

— Ha szereted, menj hozzá.

Az öreg fejű leánynak még mindig finom, szalmaszin volt a haja, idősebb sem volt huss esztendősnél és egy kiséé megfakult. Ő volt az utolsó, a ki észrevette. A mikor az öreg Halmos egyszer — majdnem szentimentálisan — figyelmeztette, Zsófiika jóízűen kacagott az apja szemébe:

— Te kis elégedetlen . . . Tán még fiatalabb mamát szeretnél?

Akkor már ő maga beleéltte magát a mama szerepébe és valószínűleg nagyon különösnek találta volna, ha neki valaki szerelemről beszél. Még tán meg is ijedt volna, hogy hűtlenségbe esik, a mikor szerelmes szót meghallgat. Már nem volt odahaza egyik nővére sem; az idősebbiknek már kicsiny babusgatni valója is volt. És az öreg fejű leány úgy járt el egyik menyecskenővérétől a másikhoz, mintha az anyjuk volna és pontos számadást várt mind-egyiknek a boldogságáról. Az a pár hónapos baba meg egyszerűen az unokája volt. Nem akarta másnak szólítani. Éppen csak, hogy ódon divatu főkö-tőbe nem bujt, a mikor a kis gyermekhez sietett.

Hallani sem akart róla, hogy ő férjhez menjen. A nővéreit egyszerűen megdorgálta, mintha valami illetlenséget követtek volna el, a mikor figyelmeztették, hogy valami fiatal ember érdeklődik iránta. Az

Lesz olyan társaság, a mely jó pénzért (tizszeres haszonra) el fogja látni a vidéki atyafit lakással, étellel, vezetéssel és — rózsaszínű szemüveggel. Vannak máris tucatszámra automata irodalmi és reklam-vállalatok, mind az ezredév öröme, a publikum zsebeinek kiürítésére . . . valamennyi a kiállítási igazgatóság engedelméből.

A „leben und leben lassen“ látszik itt ki mindenből, így aztán valóságos verseny folyik a pumpoló ideák után. Ezek az ideák aztán valamennyien tárt karokkal fogadtatnak, megbanketoztatnak előre, és ha sikerül, utólagosan is. A mi azonban a kiállításnak erkölcsi és gazdasági sikereit illeti, azzal nagyon is csehül vagyunk.

Léha, degenerált korszakunknak méltó vezetői úgy találták jónak, hogy már ne csak a spiritusz és pálinka jövedelme adódjék bérbe, de a kiállítás megtekintésének élvezete is. Bizony el kell facsarodni a jobb érzésű hazafinak, midőn sárba rántják ilyképp a legideálisabb dolgot és azt, a miben gyönyörködni akar, a miből tanulni, okulni szeretne, közönséges gschefte látja lealjasítva: nem tehet egyebet, mint türi ezt a provokálást mindaddig, míg el nem jön a leszámolás napja, midőn a függetlenség fényes napja fog sütni ebben a hazában, mely megvakítja a vakondokat és patkányokat, a melyekre jóra való vadász nem szokott löport pazarolni.

* Népfölkelők fegyvergyakorlata.

Erre is van már kilátásunk, még pedig a közel jövőben, amely egyszerre tönkretesz a tizenkét évet kiszolgált katonák abbéli reményét, hogy nem kell nekik többé vezényszóra végig csinálni a hajnali „gelenkübungot.“ És erre nagy szükség is lesz, a mint azt a hadügyminiszter ur kedélyesen megokolja, mert hát, ugyan mi lenne a népfölkelők harcképességéből, ha 12 napig nem gyakorolnák ezentúl is a diszmetet, a mire tudvalevőleg háboru esetén a legnagyobb szükség lesz, és hova tudnák fordítani azt a caekély 20-milliót, amit az ideai delegáció nagy kegyesen megszavazott. Ezen nyomós okok indították a kegyelmes urat arra, hogy az jövő évi költségvetés tárgyalása alkalmával egy törvényjavaslatot nyújtson be, mely elrendelné, már a jövő évtől kezdve a népfölkelőknek korosztályonként való behívását a fegyvergyakorlatra. A delegációk tárgyalásai után a honvéd főruharkár rendeletet is kapott, hogy a készletben levő Mannlicher fegyverekből harmincezer darabot szállítson a népfölkelő járási parancsnokok számára. Ezeknek a fegyvereknek a szállítása már nagyrésben megtörtént s a további szükségletet abból a bizonyos 20 millióból fogják beszerzeni. A népfölkelő gyakorlatok megkezdésével egyidejűleg a népfölkelő keretszázadokat is fel fogják állítani.

apját pedig, ha az öreg — egyre gyakrabban — assentimentális hurokat pengtetett, kinevette. Később pedig majdnem elszomorodott, hogy milyen fölöslegesnek nézik már őt, ha olyan sürgősen, minden áron akarnak tudni rajta. De azontúl eltűrte, hogy parthiekről beszéljenek neki s legfőképpen azt engedte meg magának, hogy minden vőlegény jelöltet tulaj gosan fiatalnak találjon.

— Hissen majdnem gyerek — mondotta az egyikre, a ki tis esztendővel volt idősebb nála.

Valami csodálatos finomság szivódott az arcába. Mintha vére sem volna. Se vágy, se gond nem torzította vonásait. Olyan volt, mint egy szent életű, igazi apáca. Az utcán megállította a gyermekeket és boldog volt, ha nem félték tőle, ha szívesen maradtak nála. Estenden kiült az ő kis öregével, a hófehér Halmossal a ház elé és odacsalogatta a szomszédokból a gyermekeket. És addig-addig játszott velük, a míg az öreg a Halmos nagyon is elérzékenyedett és a szobájába sietett, hogy kisírja magát. Akkor utána ment.

— Apuskám!

— Az öreg ur csak magához ölelte és megrázkódott kissé a visszafojtott könyvtől, de nem szólt. A friss esti szél valami távoli dal töredékét hozta magával a szoba csöndjébe és átölelte lágyan a két egymáshoz forrott teremtet.

— Az öreg fejű leány csöndesen suttozta.

— Boldogtalan vagy?

— Mi lesz veled, ha meghalok? Csak épen téged lássalak egyedül magadra hagyva? Te legjobb, legédesebb . . .

— Férjhez megyek apuskám.

— És arra az idegenre, az ő leendő férjére gondolva, fanatikusan, szinte gyűlölettel fakadt ki:

— De ide jöjjön mihozzánk, mert én veled maradok örökre, örökre . . .

K a b o s E d e .

H i r e k .

Pécs, 1895. november hó 18.

— (A királyné nevenapja.) Holnap (kedden) lesz ő felsége Erzsébet királyné nevenapja. Ez alkalmából a székesegyházban reggel 9 órakor önépélyes szentmise fog tartatni, melyet Troll Ferenc vál. püspök celebrál. Az istentiszteleten a katonai és polgári hatóságok teljes számban vesznek részt. Ugyanekkor a népiokolák növendékei s a főgimnáziumi tanulók a belvárosi plébánia-templomban hallgatnak szentmisét; a jogakadémia ifjúsága pedig jelen lesz a lyceumi templomban tartandó ünneplés istentiszteleten.

— (A „pécsi zenekedvelők egyesülete“) tegnap tartotta alapszabályszerű első házi hangversenyt. A műsor első száma, Grieg C-moll sonatája zongorára és hegedűre, nem bizonyult szerencsés választásnak, mert a mű semmiképp sem tudta felmelegíteni a hallgatóságot. Annál több tetszést aratott azonban Schneider Ilona urnő éneke, ki Mutschbacher V.-tól „Tavaszi dal“ című hangulatos szerzeményét és Brahmsnak egyik legszebb dalát („Liebestreu“) mely érzéssel és csengő hangon énekelte, miért a hallgatóság megérdemelt tapsokban részesítette; a taps és tetszésnyilvánítás még fokozódott, mikor Schneider urnő a magyar dalokat énekelte, melyeket a közönség kíváncsatára meg is ismételt. A szonata zongorarészét Eckhardt Antal Lőr Vilmos zongoraraktárától való zongorán játszta. míg az énekszámok a Hevesi-féle budapesti gyárból való zongorán lettek kísérvé. A zongoracsere feltűnést okozott a közönség előtt, mert az a gyártmányok versenyztetésének tünt fel, ami hangversenyekben szokatlan, de e verseny nem szolgált a magyar gyártmány hátrányára, sőt ellenkezőleg: feltűnő előnyére. A hangverseny zárásául Fuchs Róbertnek C dur szerenadja képezte, melyet a zene egyesület tagjaiból alakult vonós zenekar adott elő. A zenekar előadása szorgalmas betanulásról tanuskodott, ami különösen az előadási jelek és árnyalatok pontos figyelembe vételét illeti, de hiányzik a műkedvelő urak összjátékából még egy igen lényeges dolog, t. i. a nyirettükezelés szigorú egyöntetősége, mi miatt egyeseknek játéka több helyütt különvált és mintegy dominálónak lesz a hegedű karában, pedig a vonós zenekarban épen az eredményezi a varázshatást, ha a sok hangszer hangja egy közös hangba olvad össze. Ettől eltekintve — a mi természetesen csak hosszabb együttműködés és összeszokás után várható és érhető el, — a zenekedvelők vonós-zenekara élvezetet nyújtott a közönségnek, melyért az elismerő taps nem is maradt el.

— (Esküvő.) Dr. Kossuthányi Ignác jogakadémiai tanár ma délután esküdt örök hűséget a belvárosi plébánia templomban özv. Erőssy Józsefnek.

— (Meggyógyult kir. ítélőtáblai bíró.) Kissfaludy Imre, a pécsi kir. ítélőtábla közkezdveltségű és tehetséges bíróját, ki majd három hétig gyöngélt, mint örömmel értesülünk, teljesen meggyógyult és mai napon már referált.

— (Hivatalvizsgálat.) Blaskovich István, a pécsi kir. ítélőtábla elnöke, Hamza Géza titkárja kíséretében hivatalos körutrá indult, hogy a felügyeleti hatósága alá tartozó kir. törvényszékek adminisztrációs ügyeit felülvizsgálja. A tegnap reggeli vonattal indult el és mai napon, mint halljuk, a nagykanizsai kir. törvényszék ügymenetét fogja beható részletességgel megvizsgálni. Blaskovich István kir. ítélőtáblai elnök előreláthatólag tíz napig lesz távol székhelyéről, mely idő alatt a pécsi kir. ítélőtábla vezetője Balogh Károly tanácselnök lesz.

— (A balkezesek klubbja.) Ilyen klub is alakult, és pedig nem a hóbotos, kockásruhájú John Bull-ok náthás országában, sem a szélsőségekben és képtelenségekben utazó yankeék hazájában, Amerikában, hanem — Pécsen. A malom-utcai Petőfi-vendéglőben egy asztaltársaság alakult, melynek tagjai elhatározták, hogy a jobb kezűket mindig a zsebükben tartják és csak a balkezet használják — ivásra. Aki a szigorú statutumot megszegi, bírságot fizet, melyből karácsonyra egy árva-gyerekeknek vesznek krisztkindlit.

— (Szalántaiak a Takács-féle bünperben.) Szalántaiak tegnapelőtt többben utaztak föl Budapestre, hogy Takács Zoltán bünperében a vádlott és szülei anyagi helyzetéről tanuallomást tegyenek. Közük volt O l a s z i Gábor közzei jegyző és állami anyakönyvvezető is, ki akadályoztatása miatt helyettesítést kért az állami anyakönyvvezetői központból, arra a 2-3 napra, míg ő Budapesten lesz.

— (Gyujtogató iskolás gyermek.) Prantner Ferenc 8 éves szegzárd-ujvárosi iskolás fiú szüleinek már több ízben szomorúságot okozott szarka természetével, mert a fillértől és a krajcártól elkezdve, egész koronáig és forintig már mindennemű pénzdarabot lopott tőlük. E veszedelmes kis szarka a napokban meg gyujtogatást követett el, s csak kicsibe mulott, hogy nagyobb szerencsétlenség nem következett be. A dolog úgy esett, hogy a 8 éves fiút

az ugynevezett „Bati“ szőlőbe küldötték ebéddel a utközben betért a szérűskertbe és itt cigarettára gyujtva, az eldobott gyufaszálatól meggyulladt egy hatalmas kazal szalma, melytől azután sorra lobbogott vetettek a többi kazalok is, úgy, hogy 500 forint ára szalma égett el. A kis gyujtogató látva a lángokat, egy kunyhóba húzta meg magát, de még itt is nyugodtan cigarettázott, észre sem véve, hogy a kunyhó is ég feje fölött. Szerencsére a tűz láttára többen a munkások közül össze futottak és a fiút megmentették a biztos tűzhaláltól.

— (Az országos pincérnyugdíj-alapot) gyujtó társaságnak gyujtéséről a pécsi bizottság által kiosztott perselyek 3-dik kiürítése alkalmával a következő kimutatást kaptuk: Nádor szálloda 5 frt 7 kr., Hajó szálloda 3 frt 66 kr., Hirczi vendéglő 32 kr., Orthon kávéház —, Vigadó étterem 95 kr., Magy. kir. szálloda 41 kr., Nemzeti kávéház —, Dollinger András 2 frt 37 kr. Központi kávéház 60 kr., Szabó Sándor vendéglő 76 kr., Bedő kávéház 5 frt, Mátyás kir. szálloda 2 frt 83 kr., Vadember szálloda 1 frt 50 kr., Európa kávéház 43 kr., Fénrich Lajos pályaudvar 14 kr., Nick pilseni söröde 1 frt 42 kr., Jorisits Mihály 1 frt, Sillay vendéglő 32 kr., Putzer Ottó főpincér 1 frt, Kovács Imre vendégl. 37 kr., összesen 27 frt 15 kr.; pénztári maradvány 114 frt 68 $\frac{1}{2}$ kr., Haras János főpincér 6 frt, főösszeg 148 frt 83 $\frac{1}{2}$ kr., kiadás levonva 6 frt 45 kr., tehát maradvány 142 frt 38 $\frac{1}{2}$ kr.

— (Felfüggesztett iskolaszéki gondnok.) A pécsi egyházmegyei tanfelügyelő Baumann János decsi borbélyt iskolaszéki másodgondnoki tisztességétől felfüggesztette. A felfüggesztésre az szolgált okul, hogy nevezett alaptalanul vadaskodott a decai tanító és a várdombi plébános ellen, továbbá főleg az, hogy a gondnok urnak enyves keze van, ki már többszörösen lopást is követett el. Így többek között egy napon beállított Sándor Mihály decsi lakos házába és mivel senkit sem talált ott, kinyitotta a szekrényt, melyből kivette a gasda pénztárcáját, a melyben 9 frt készpénz s két passzus volt. A passzusokat a ház végébe ásta el. a pénzt pedig a megkárosított Sándor Mihály korcsmájában elmulatta. Ekkor a bajból apósa, Kalotay János mentette ki azáltal, hogy a lopott pénzt veje helyett megtérítette.

— (Gyilkossági kísérlet.) Kicsibe mult, hogy gyilkosságának nem esett áldozatul Bergl Sándor Majsa pusztai ispánja, kit Kapeller Mihály ottani béres akart meggyilkolni, de ebben Jobba József béres szerencsésen megakadályozta. Az eset úgy történt, hogy Bergl Sándor ispán az istállóba menve, figyelmeztette Kapeller Mihály bérest, hogy rendesen végezze dolgát. Erre a béres azt felelte: „Ugy is tudom, hogy az ispán ur régen haragszik reám és rajtam ki akar adni; azért most leszúrom ezzel a vassvillával.“ Kapeller végre is hajtotta volna a gyilkosságot, ha nincs jelen Jobba József béres is, a ki dulakodás közben elvette tőle a vassvillát. Most a vért szomjazó béres egy hosszonyelű baltát kapott fel s azzal fenyegette meg az ispánt. A bérest a csendőrség letartóztatta, ki tettét be is vallotta.

— (Kelle a nőszabósághoz iparigazolvány?) Egy vidéki ipartestület a budapesti ipar és kereskedelmi kamarától véleményt kért arról, vajjon a nőruhakészítést 4-6 hónapig tanuló leányok, a kik a szabóságot csak házi ipar elsajátítása céljából tanulják, az ipartestületnél bejelentendők-e s formaszertű szerződés kötendő-e? Továbbá, hogy olyan nők, akik házhoz járnak varrni és otthon is nőruhakészítéssel foglalkoznak, kötelezhető-e iparigazolvány váltására? A kamara azt a véleményt adta, hogy az 1884. évi XVII. t.-c. határozmányai értelmében az oly leányoknál, a kik csak a saját és a családbeliek szükségletének elkészíthetése végett tanulnak, nem kívánható meg a formaszertű szerződés, de ha iparszerűleg akarják üzni a ruhakészítést, akkor rájuk alkalmazandók mindazok a rendelkezések, a melyek a rendes tanoncok tekintetében elő vannak írva. Háznál varró, vagy otthonukban ruhakészítéssel foglalkozó nők pedig azon esetre, ha ezt iparszerűleg üzik, iparigazolvány váltására kötelezhetőek.

— (Ítélet a zágrábi pörben.) Szombaton délután félkettőkor hirdette ki ítéletét a zágrábi törvényszék a zágrábi zászlósértő diákok bünperében. A bíróság négy vádlottat fölmentett, 47-et azonban elítélt. Radics, a fővádlott, hat hónapi súlyos börtönt kapott, Dörwald, Valaskó és Vidrics 5-5 hónapot, Frank Iván és Vladimir 4-4 hónapot, a többi mind 2-3 hónapi súlyos börtönt. Az eljárás költségekben a vádlottakat együttesen marasztalták el. A Frank testvérek azonnal megkezdték a büntetést. A többi vádlott védői gondolkodási időt kértek. A letartóztatott vádlottak tovább is fogságban maradnak. Az ítélet kihirdetése alkalmából különös rendőri intézkedéseket tettek. Két század katonaság is volt a törvényszék épületében.

— (A jövő farsang.) A bálozó fiatalság bizonyonyal örömmel veszi tudomásul, hogy a jövő évi farsang 44 napig fog tartani, még pedig kezdődik január 6-án vizkeresztkor és február 19-én végződik

— **(Kézre került tolvaj.)** Németh Ferenc kopácsi lakos, a gazdáját Szabó János halaszt, ez előtt mintegy három hónappal meglopta és megszökött. Három hónapig hiába kutattak utána, míg tegnap Selényi rendőrbiztos itt Pécsen ráakadt és nyomban letartóztatta. A kézrekerült tolvajt átadják a bíróságnak.

— **(Hirtelen halál.)** Ma reggel a helybeli vasuti állomásfőnöknél alkalmazott szakácsnő hirtelen rosszul lett s mielőtt az előhívott orvos segíthetett volna rajta, meg is halt. Halálát szívizélhűtés okozta.

— **(Szomorú végű multság.)** Szomorúan végződött egy szegény cselédleányra a tegnapi délutáni színi előadás, mert kijövet a színházból elvesztette a pénztárcáját, melyben összes pénze 8 frt 75 kr. volt. A becsületes megtaláló kéri, hogy a pénztárcát adja át a rendőrségnek.

— **(A hadastyánok köréből.)** A baranyamegyei hadastyán segélyező egyesület tegnap tartotta a mohácsi fiókegyletnél a rendes évi rovarcsalást. Az e célra kiküldött bizottság mindent rendben talált és a kezelést helyesnek mondotta ki. Frigyes királyi herceg múlt hó 26-án 50 frtot adományozott az egyesületnek, s minthogy ennek hovatartozása az adománylevélben megnevezve nem volt, ennek hovatartozása iránt a legközelebbi választmányi ülés fog határozni. Az alapszabályok 12. §-a ugyanis 50 forintban állapítja meg az alapító tagsági díjat, így tehát a kir. herceg adománya mint alapító tagsági díj tekintendő és az alapító kéhez csatolandó. Minden más ellenkező vélemény helytelen és az alapszabályokkal össze nem egyeztethető.

— **(Rakoncátlan suhancok.)** Darázson — mint levelezőnk írja — a napokban több, 16—17 éves sokaság suhanc gyerek minden ok nélkül rátámadt a plebánia lakára s annak ablakait sorban beverte. Ugyanígy tettek a templom ablakokkal is és nem maradt éretlen dühöktől ment az iskola épület és a postamesteri lak sem. Kitérdelték az iskola udvar kerítésének léceit s végre 5 kas méhet loptak el, persze a benne levő lépes-mézzel együtt. Kissé különös az, hogy a községi jegyző rögtön bejelentette a rakoncátlan suhancok garázdálkodását a hercegszöllősi csendőrségnek, de onnan még sem mentek ki a vizsgálat megejtése és az éretlen csinyekre fanyalodott rakoncátlan suhancok megbüntetése végett. Pedig ilyen esetben a legszigorubb megtorlás szükséges; hiszen rövid idő alatt már ez a második eset, mikor ilyen gyalázatos gyerek-stikliről vagyunk kénytelenek megemlékezni.

— **(Uj körorvos.)** Hercegszöllősen — mint levelezőnk írja — f. hó 14-én volt a körorvos-választás, mely alkalommal ez áliásra egyhangulag dr. Fuchs Soma választott meg. A megválasztott a tiszti orvosi vizsgát a legutóbb megtartott vizsgálaton jó sikerrel tette le s új állását már el is foglalta.

— **(Tetten kapott pincebetörő.)** Már egy óta fogyott Bakó Mihály szegárdi szőlőtulajdonos pincéjéből a bor és burgonya a nélkül, hogy sikerült volna a tolvajt tetten csipni. Múlt csütörtökön azután egy véletlen következtében kelepcebé került, kinek oly sokáig sikerült „inkognitóban” maradnia. Ugyanis a tulajdonos kiküldötte a fentemlített nap délutánján Buzás Mihály sógorát a szőlőbe, hogy ott valamit dolgozzék. Amint Buzás be akart menni a tanyába, nem bírta annak ajtaját kizárni, mert belülről el volt reteszelve. Kis idő múlva zörögni kezdett a tanyában a tetten kapott pincebetörő, a ki nem volt más, mint Tóth Ferenc szegárdi lakos. Buzás végre nehezen kinyitva az ajtót, mivel a tanyában senkit sem látott, lement a pincébe, a hol ráakadt Tóthra, a ki vele dulakodni kezdett és a kezében levő csobolyóval ütötte. A dulakodást még a présházban is folytatta és agyonütéssel fenyegette Buzást, ha őt elárulja. Buzás azonban természetesen nem hallgatta el a dolgot, hanem elmondta a történetet, a ki azután a tetten kapott tolvajt a csendőrségnek jelentette fel.

— **(Az 1896. év.)** Az 1896. év szökőév, tehát 366 nappól áll, vagyis februárban 29 nap lesz. Karneval herceg uralma 44 napra terjed. (Majd megtoldja!) Farsang utolsó vasárnapja február 16-án lesz. Két nap- és holdfogyatkozás lesz, s az uralkodó planéta Jupiter. Több nedves, mint száraz időt lehet várni, de a Jupiter évek rendszeren termékenyek. Hosszú és erős tél következtében a tavasz csak későn áll be.

— **(Éjjeli csendháborítók.)** Malesk József és Lipster József téglamunkások tegnap éjjel óriási lármát csapva ballagtak végig az utcákon. Mikor egy rendőr találkozott velük s csendre intette őket, nekik állt felebb és a rendőrnek ellenszegültek. Hanem azért mégis bekerültek a börtönbe s nem is jönnek ki onnan hét hosszú napig, mert éjjeli csendháborításért és hatóságilag elleni fellépésért 70—75 frt pénzbírsággal sújtotta őket a rendőrkapitányság a mit mert nem tudnak ugye sohasem lefizetni, hát szépen — leültek.

— **(Öngyilkosság.)** Tegnap reggel a budavárosi temetőben egy 50 év körüli ember hullájára akadtak. Egy fán függött felakasztva, s mikor a

rendőrség s a tiszti orvos a helyszínre siettek, már csak a halált konstatalhatták rajta, mely vagy két órával előbb állhatott be. Az öngyilkos kiléte iránt megindította a rendőrség a nyomozást és hozzátartozói fel is ismerték benne Spranek József 47 éves, nőtlen kőműves munkást. Az öngyilkos ember tettét betegsége miatt beállott életunalomból követte el.

— **(Tarka tehén az ujságban.)** Hogy Ubradovics Mladen baáni lakos fehérvörös tarka tehene belekerült az ujságba, még pedig nem holmi zsornálba, hanem a hivatalos rendőri lapba, annak egyszerűen az az oka, hogy a tarka tehén passzusa elveszett. A dárdai főszolgabírósság tehát a hivatalos rendőri lapban megsemmisítettnek jelenti ki a tarka tehén járátát, nehogy felhasználja azt valami titkos marhakupec az ujszerszett másmilyen tarka tehén eladása alkalmával.

— **(Agyonlőtte magát.)** Darázson — mint levelezőnk írja — a múlt hét végén Balatinác Pero nevű, 24 éves legényember, ismeretlen okból öngyilkossá lett. Bezárkózott a szülei házához egy kamarába s ott egy kécsővű puskából mellbe lötte magát. Halála rögtön bekövetkezett, mert a golyó épen szívére furta keresztül.

— **(Panasz.)** Az alkapitányhoz sietve surran be egy leány. Piros az arca mint a rózsák s a szeméi is rózsára vannak sirva.

— Kérem tőlem egy fiatal ember lopott.

Ah az lehetetlen!

— De igen.

— És mit?

A leány eltakarja kendőjével az arcát s csendesen zokog. Az alkapitány kíváncsi lesz és újból kérdi:

— És mit?

— Egy csókot.

— Az nem olyan nagy baj!

— De kérem nyilt utcán! Hiszen ha olyan helyen tette volna, ahol senki sem látja! . . .

A leány még könyezik egy kicsit, de azután eláll a panasztól.

Meggyilkolt strázsá.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1895. nov. 18.

Ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága Pintér Ferenc és társai ellen a végtárgyalást, kik gyilkosság és emberölés büntetvével vádolva álltak a törvényszék előtt.

Az ítélő bíróság Lukrits István elnökle alatt Koszér János és Bajnovits József szavazó bírákból alakult meg. A vádat dr. Nagy Géza kir. ügyész képviselte; orvosszakértő dr. Jellasics István törvényszéki orvos, jegyzőkönyvvezető Rökkaljegyző volt. Pintér Ferenc fővádlott védője dr. Flórisz Endre és társai Bicó György dr. Darányi, Landsteiner Ferencé Németh Gyula és Kántor Vendel dr. Pintér ügyvédek voltak.

A végtárgyalási termet csaknem egészen megtöltötte a hallgatóság s feszült figyelemmel követte az érdekes végtárgyalás menetét.

Egy negyed 10 óra után nyitotta meg Lukrits elnök a végtárgyalást s úgy a négy vádlott, mint a megölt Bonyár Samu béres felesége szül. Erdősi Zsuzsa, valamint a Bonyár megöletése alkalmával esintén megölt Molnár András béres és a tanúk a terembe bocsájtván, elnök felhívta őket az igaz vallomástételre s figyelmestetvén a hamis eskü következményére a tanukat, ismét kirendelte őket a teremből s csak özv. Bonyár Samuné maradt bent a bíróság előtt, kinek kihallgatásával a végtárgyalás kezdetét is vette.

A gyilkosság.

Schakovits Salamon palajpusztai bérlő a f. év elején azt a rendet hozta be bérletén, hogy minden éjjel két-két cselédje köteles volt strázsát állni a gazdasági épületek körül; éjjel az egyik, éjjelután a reggelig a másik. Ez a rend nem igen tetszett a béreseknél, s csak régi cselédei Bonyár Samu, Molnár András és Zak József nem zúgolódtak ellene. De annál jobban a többi új cseléd s el is hanyagolták a strázsálást. Ezért aztán Schakovits csendőrt kért fel, hogy éjjelenként nézzenek szét a gazdaságon s kísérik figyelemmel strázsáinak a kirendelt cselédek. Így történt aztán, hogy február hó közepén Zak Józsefet egy csendőr aludva lepte meg a strázsán s ezért őt felpofozta.

Ez a tett kizozta sodrúkból az elégedetlenkedő cselédeket s ezek együttesen a bérlő elé mentek s bejelentették, hogy nem strázsálnak. Pintér Ferenc nyíltan ki is mondta, hogy meg kellett volna pokrócozni azt, a ki először kiállt strázsára; Bicó György és Landsteiner Ferenc meg a mellett voltak, hogy akár agyon kellett volna ütni. S mert elégedetlenségükre a bérlő nem adott semmit, azzal távoztak előle, hogy ők ugyis agyonütik a ki legközelebb kiáll strázsálni.

Február hó 20—21-dike kösti éjjelen Molnár András és Bonyár Samu voltak a strázsára kirendelve. Molnár úgy éjjel 11 óráig strázsált s ekkor bement az istállóba, hol Bonyár aludt s felkeltvén azt, hogy menjen ki strázsálni, ő maga lefeküdt. De Bonyár is fekvőhelyén maradt még s mert az istállóban nem égtek a máskor mindig égő szokott lámpák, hát ő is elaludt.

Molnár kevés idő múlva arra ébredt fel, hogy valaki a lábát megrugta. Mikor szólt, egyszerre egy vasvillával fejbeszúrták s egy hang így szólván: „no még egyet adj nek!” még egy csurát kapott s hogy ne bántassák többé, bemászott a jászol alá s ott elájult. Mikor magához tért; már ki volt a jászol alul húzva és ekkor tudta meg, hogy Bonyár Samut meggyilkolták. Meggyilkolták pedig álmában, egy vasvillászúrással, mely feltétlenül halálos volt, úgy, hogy Bonyár nem is tért magához s reggel 6 órakor kiszenvedett.

A tettesek.

Bonyár Samu gyilkosai Pintér Ferenc és társai voltak. Pintér Ferenc egy csendőrség, mint a vizsgálóbíró előtt magára vállalta — hosszas habozás után — a büntett elkövetését; de már a központi vizsgálóbírónál a vallomását visszavonta s úgy adta elő a dolgot, hogy Bicó György torkon ragadta az alvó Bonyár Samut, Landsteiner Ferenc pedig fejbeszúrta a vasvillával. Őt, a ki a gyilkosság estéjén a szomszéd községben volt s ott egy kocsmában borozott, éjjel álmából háromszor is felzörgettek s csak harmadszori rábeszélésükre hallgatott s ment velük lakásáról az istállóba, hol Bicó a kezébe nyomott egy vasvillát, hogy ölje meg Bonyárt, s mikor erre hajlandó nem volt, Landsteiner kikapta a kezéből, Bicó torkon ragadta az alvó bérest, amaz meg fejbe szúrta. Kántor Vendel pedig a felébredt Molnár András ütötte fejbe kétszer is aztán a vasvillával. Később aztán lármát csaptak, felkeltették a béresgazdát, Bonyár Józsefet, és előadták, hogy Bonyár Samut valaki meggyilkolta.

A meggyilkolt övegye.

Özv. Bonyár Samuné szül. Erdősi Zsuzsa kihallgatásával vette kezdetét a végtárgyalás. A negyvenév körüli szegény asszony sirva adta elő, hogy urat féltve eresztette el a strázsára, mert hallotta, hogy Bicóék hogy nyilatkoztak a bérlő előtt. Nem is tudott aludni, s egyszerre egy 10 óra felé arra ébredt fel, hogy valaki megkopogtatta a konyhája ablakát, a hol ő aludt. Kinézett s három alakot látott. Akkor aztán egy kicsit elszundított s ismét zörgetésre ébredt fel, s most Bicó György hirtelen adta neki, hogy az urat megölték. Sietett fel az istállóba s ott találta eszméletlenül Bonyár Samut s mikor szólt hozzá: — Kedves, édes párom, mondd meg, ki bántott, — az ura nem felelt rá semmit.

Pintér Ferencet és három társát vádolja az ura megöletésével, de erre más okot nem tud felhozni, csak azt, hogy azok elégedetlenkedtek a strázsálás miatt s beszéltek, hogy agyonütik, a ki kiáll strázsára. Ura temetési költségeit 40 frtban, kártérítést pedig 100 frtban kért megállapíttatni, mivel egy gyermeke maradt ura után, de az jelenleg már 20—21 éves.

A másik áldozat.

Most Molnár András béres kihallgatása következett. A fentebbi tényálladékhos híven adta elő a gyilkosság részleteit, s saját megáértülését, s hogy ő megmenekült a gyilkosok elől azt csak annak tulajdonítja, hogy a jászol alá mászott, a hol elaludt.

Dr. Jellasics István törvényszéki orvos a Bonyár Samu boncolási jegyzőkönyvére és Molnár András sérüléseire vonatkozó látálatra vonatkozólag előadva orvosszakértői véleményét, következett a

vádlottak kihallgatása.

Pintér Ferenc, elsőrendű vádlott, orossói születésű 31 éves, nő, 2 gyermek atyja, béres. A mint a központi vizsgálóbíró előtt, úgy mondja el most is vallomását. E szerint tehát Bicó György és Landsteiner Ferenc követték el a gyilkosságot, míg ő és Kántor Vendel csak akaratlan részesei voltak a büntettnél. Hogy a gyilkosságot mért vállalta magára a csendőrségnél és a siklósi járásbíró előtt, arra vonatkozólag azt vallja, hogy Bicó kérdeste tőle, volt e már valaha büntetve. — No ha nem volt, úgy csak vállald magadra; úgy se kapsz többet egy vagy másfél évi börtönnél. Mi a gyerekeidről gondoskodni fogunk s kimentess bennünket a bajból.

Sőt ki is tanították, hogy a csendőrnélk igérjen egy hizott malacot s azok szabadon eresztik. Vádlott végre is ráállt könyörgésükre s ezért vállalta magára a büntett elkövetését. De később, mikor látta, hogy nagyobb baj lesz a dologból, az őt Pécsre kísérő csendőrök előtt bevallotta az igazat s a központi vizsgálóbíró előtt is ugyanígy vallott. Pintér úgy az elnök, mint a bírák és az ügyés kérdéseire is a legnagyobb bátorsággal, minden habozás nélkül felelt, viselkedése azonban mégis holmi cainált és előre kieszt módinak bizonyult.

Esután az ügyész, majd a bíróság tagjai, végül saját ügyvéde veszi keresztkérdés alá, a minnek során megállapítható, hogy a gyilkosság elkövetésével legelőbb is a csendst gyanúsították, továbbá, hogy első rendű vádlott soha sem járt iskolába, atyját, anyját nem ismeri, templomban is talán évenként egyszer fordult meg.

Öt pernyi szünet után következik a II-od rendű vádlott

Bicó György kihallgatása: Bicó 36 éves, róm. kath. pellérdi születésű béres, írni, olvasni nem tud. Rabruhában áll a bíróság előtt.

Elnök kérdéseire előadja, hogy a gyilkosság éjjelén Landsteinerrel együtt voltak, mint sorosak, az istállóban, a hol lefeküdtek. Kántor a lovak mellett feküdt. Ő a maga részéről mélyen aludhatott, még a fejét is, szokása szerint, behuszt a pokróc alá. Félálmosan jajgatászerű hangot hallott, de azt hívén, hogy csak álmodik, aludt tehát tovább. A pislogó lámpásokat Kántor e közben felerőlt, erre ő is felébredt, a mikor az öreg Molnár jajgatását hallotta. Molnár erősen vérzett. Felöltöztött és társaival körülnézett az istállóban. Ekkor Bonyár meggyilkolásáról még csak sejtelmük sem volt. Felzörgették a gazdát s visszatértek ezzel együtt az istállóba. A gazda megrugta lábával a földön fekvő Bonyárt, a kibent testvérét ismerte fel, és csakhamar tisztába jöttek vele, hogy alaposan meg van ölve. Az esetet megjelentették legelőbbben is Bonyár feleségének, majd a gyilkos nyomozására indultak valamennyien. Ő ártatlan a dologban, és többet egyáltalában nem tud előadni.

Az ügyész keresztkérdéseire következetesen és erősen tagad, folyvást egyik ámulásból a másikba esik, midőn az ügyész a gyilkosság részleteit elmondja. „Nem tudom, én ártatlan vagyok“, ez a felelete a legelső kérdésre. Végre egy kis ellenmondásba is keveredik, midőn felolvassák előtte a csendőrség és a vizsgálóbíró előtt tett vallomásait. Ezekben határozottan állítja, hogy Pintér a gyilkos, a kit ruhájáról, sapkájáról és hangjáról felismert. Az ügyész keresztkérdéseinek sulya alatt aztán most tett vallomását olyképpen módosította, hogy az az igaz, a mit a csendőrségnél vallott.

Ingadozása indoklásul azt hozza fel, hogy azért vallott másképpen, mert félt, hogy belekeve redik ő is a dologba, mint már benne is van, és éppen ezért jobbnak hitte, ha semmit sem látszik tudni a dologról.

Félegykor elnök félbeszakította a tárgyalást és annak folytatását délutáni 3 órára tűzte ki.

A délutáni tárgyalás

Hideg boros, ködös volt az idő, tehát a tárgyalási teremben meg kellett gyújtani a fehér porcellán ellenzőjük gáslámpákat, mikor a végtárgyalás pont 3 órakor kezdődött vette.

Előállították legelőször is Pintér Ferenc és Bicó György vádlottak továbbá Bonyár Samuné és Molnár András tanuk.

Dr Nagy Géza közzéadó Pintér Ferenchez intéz először is több kérdést, főképp a gyilkosság éjjelén való ültözésére. Majd Bicó Györgyhez, a ki Pintérrel ellentétes vallomást tesz s általában zavarba jön a keresztkérdések sulya alatt. A két vádlott szembesítettvén, Pintér Ferenc szemébe mondja Bicónak, hogy háromszor hívták Bonyárt meggyilkolni, — de erre Bicó mindig azt válaszolta — Nem igaz!

És szemébe mondja a gyilkosság elkövetését is, mire Bicó egészen elzékenyülve, mindig csak azt hajtogatja:

— Hogy mered ezt mondani? Mersz erre esküdni?!

S keszt mellén keresztbe téve teljesen lemondással csak tovább azt hajtogatja:

— Hogy mered ezt mondani?!

És az ügyész kitűnően feladott keresztkérdései csak még inkább zavarba hozzák Bicó Györgyöt, a ki Pintér további szembemondásaira ilyenféle feleleteket ad:

— Mindjárt a nyelvem nyuljek ki a számból, ha igaz... De jó pap lett volna belőled!... Akasztófára való huncut volnék, ha tettem volna!

Majd őzv. Bonyár Samuné és Molnár András után a harmadik vádlott Landsteiner József, kercseligetesi születésű, 24 éves béres kihallgatása következett. Hogy a gyilkosság estéjén az istállóban volt, bár nem volt odarendelve, erre azt adja elő, hogy mint legényember ott szokott feküdni. Akkor este Bicóval és Kántor Vendellel voltak az istállóban. Pintér Ferenc azt vallja, hogy az mindig elégedetlen volt a strázsálás miatt. Hosszasán beszéli el a gyilkosságot, természetesen úgy, hogy azt Pintér követte el. S itt teljes ellentétbe keveredik az őt illető tényközlényeket illetőleg a csendőrségnél és sikkói járásbírósnál tett vallomásával, a mit Bajnovits itélő bíró a vallomási jegyzőkönyvek felolvasásával nyomban demonstrált is. Általában ez a vádlott a legkonokabb tagadásban van és az elnök minden kérdésére ezt a választ adja:

— Nem igaz, uram!

Hanem azért a kihallgatás során azt beismeri, hogy Bicó tanította ki, hogy mit valljon a csendőrök előtt.

A vallomás után Pintér Landsteinerrel szembe-sítettvén, szemébe mondja ugyanazokat, miket Bicó Györgynek, de Landsteinernek szinte ez a válasza folyton:

— Nem igaz! Hazudik kend!

Majd meg Landsteiner szemébe mondja Bicónak, hogy ő kitanította, hogyan valljon. Bicó ezt tagadja.

Esután a negyedik vádlott Kántor Vendel kihallgatása következett. Vádlott dombóvári születésű 24 éves, nő, de gyermektelen. Vallomásában mindig ellentétbe jön a vizsgálóbíró előtt tett vallomásával. Azt tagadja, hogy ő ütötte volna fejbe Molnár Andrást és a gyilkosság elkövetéséről nem tud semmit.

A mai nap a négy vádlott kihallgatásával eltelvén, a végtárgyalás folytatása holnapra halasztott. S mivel vagy 10—12 tanu kihallgatása van még hátra, lehetséges, hogy az ítéletet csak holnapután hirdetik ki.

Művészet, irodalom.

Ingyenélők. Vasárnap este meglehetősen telt ház előtt Vidor Pál népszínműve, az „Ingyenélők“ került színre határozottan jó előadásban. De zsély valóságos kabinetalakítást csinált a megmagyarosodott Boros vendéglő szerezéből, Kézdy Juliska jó kedvénél volt, a mi meglátszott játéka és dalain és Kiss Pistával együtt felvillanyozták a rendez vasárnapi közönséget. A többi szereplők mint Follinus, Balla, Balog Etel, Polgárné nagyban hozzájárultak az est sikeréhez. Nem hagyhatjuk említés nélkül a négy tagu „csengő érc“ dalkört sem, a kik a közönség nagy meglegedésére, négyszeri megújítás mellett ügyesen működött közre. Egyáltalában ez az első népszínmű-előadás az évadban, a mit a kritika kellő méltatással fogadhat s különösen ha vasárnapi daraboknál a kék ceruza működését beszün-tetnék, talán elismeréssel is lehetne adózni az igazgatónak. Egy szomszédunkban ülő támlásszék árendás rendszeren el szokta hozni az illető darab szövegét és mindig megjegyzi, hogy mit hagytak ki a darabból. (**)

TÁVIRATOK.

— Kossuth Ferenc Mezőtúron.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kossuth Ferenc tegnap délben Mező-Turra érkezett, Tóth János, Komjáthy Béla, Hentaller Lajos, Papp Elek, Lakatos Károly, Tóth Ernő és Babó Emil társaságában. Már Szolnokon küldöttség várta Mezőtúr és Turkeve választói részéről. a mezőtúri állomáson pedig ezrekre menő közönség. Turgonyi ref. lelkész és Haviár Gyula ügyvéd üdvözlétére Kossuth Ferenc melegen válaszolt. Turkeveről 600 polgár jött külön vonaton. Száz tagu bandérium kísérte a vendégeket a Kossuth-térre, ahol 6000 főnyi közönség jelenlétében legelőbb Tóth János mondotta el beszámolóját. Utána Kossuth Ferenc lépett az emel-

vényre, ahol a számos hölgyközönség virágzaporral árasztotta el. Kossuth pártja programjának fő elveit és a függetlenségi párt egyesülésének szükségét erősen hangoztatta. Utána Komjáthy, Papp Elek és Babó Emil beszélt. Este 600 terítékű banket és fáklyásmenet volt a vendégek tiszteletére.

— **Bulgária öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferdinánd fejedelmet neje ma reggel egy egészséges fiugyermekkel örvendeztette meg. Az egész Szófia reng az üdvölvé-sektől.

— **Kézrekerült gyilkosok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A terencvárosi rablőgyilkosság tetteseit Ócsán, közel a főváros-hoz, elfogták. Az egyik Kovács János kormáros, a másik Horvát István gyári munkás.

— **Jenő főherceg váltója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szeless Etelkát, a ki Jenő főherceg nevére váltót hamisított, ma jog-érvényesen vád alá helyezték. Az érdekes bűn-ügy tárgyalása a jövő hónapban lesz. Tanukul be vannak idézve: Rohonczy tábornok, Tisza István, Radó Kálmán és több magas katonai egyéniség.

— **A képviselőház ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kérvényi és mentelmi bizottságok előadói foglalták le a mai ülés java-részét. Utánok Drakulics Pál beszélt a költ-ségvetési javaslat ellen, a mit Láng Lajos kor-mánypárti beszéde követett, melyben Apponyit igyekezett cáfolni. A s b o t h János zárta be szö-noklatával az ülést, a ki persze nem fogadta el a költségvetést.

— **Utazó miniszterek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szentgotthárdi gimnáziumot nagy beszéddel tegnap Wlassich miniszter megnyitotta. A követő banketten Wlassich, Percel miniszterek és Szell Kálmán dikciójtak.

— **Arton kézre került.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Panama-pör egyik hirhede alakját, Artont, ma Londonban elfogták.

— **Holló Lajos beszámolója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Holló Lajos, Félegyházán tegnap tartotta beszámolóját számos függetlenségi képviselő kíséretében. Beszédében a harcot hirdette a kormányval s az összetartást az alkotmányos jogok védelmében. Azután a két függetlenségi párt egyesü-lése mellett beszélt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTAV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

Legkellemesebb téli kirándulási hely.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy ez **évi november hó 1-én** az

uj sörgyár nagy sörcsarnokát

átvettem s különös tekintettel a bekövetkező téli időnyre, a

téli helyiségeket

tetemesen kibővitve a legkényelmesebben berendeztem.

Pompás Sportsör

mindig frissen csapolva s a legkiválóbb minőségű

asztali- és palack-borok

nem különben

kitünő hideg- és meleg-ételek

folyton rendelkezésre állanak. S minthogy a

pontos és lelkiismeretes kiszolgálásra

mindig nagy gondot fordítok reményem, hogy a n. é. közönség tömeges látogatásával szerencsételni fog.

Kiváló tisztelettel

KRÉGECZ ÁGOSTON, vendéglős.